

Mă tem să nu cad în ispită

Flavius

Conversez cu tine și mă mir
cum te-ai trezit așa dintr-o dată la realitate.

Erai mai întâi săracă cu duhul
apoi ușor apatică,
dar probabil școala, oamenii te-au schimbat
încât poți să ucizi din cuvânt orice împotrivire
fără nicio efortare,
fără presentimente.

Îți smulg din priviri inocența prefăcută,
mă tem să nu cad în ispită,
să frâng în malaxorul închipuirii
oasele vântului ce te ating.

De fapt ai devenit atât de inflexibilă
încât rupi în dinți toate ideile,
le supui voinței tale
și mă vrei fidel susținător.

Înapoia ta nu lași decât umbra,
roadele trebuie să se vadă
altfel porțile se închid
și le poți deschide numai cu chei de suflet.

Nu știu în ce măsură
pofta mea de fructe coapte
poate să mă lase indiferent...